

Šta je stigmata?

Stigmata su telesne oznake, rane, ili osećaji bola na mestima koja odgovaraju ranama Isusovim, kao što su npr. ruke i noge. Prvi koji pominje "stigmata" na svome telu jeste sveti apostol Pavle u poslanici Galatima: "Ubuđue da mi niko ne stvara teškoće, jer ja rane Gospoda Isusa na tijelu svojem u nosim." (Gal 6,17). Stigmata je množina od grčke riječi stigma, koja se upotrebljavala još pre hrišćanstva, a označavala je žig koji se usijanim gvoždjem utiskivao na ruci ili glavi zarobljenika ili roba.

Otac Pio - slučaj stigmatе

Otac Pio rodio se u seljačkoj porodici, u Pietralcini, kraj Beneventa. Ušao je u Kapucinski red. Kad su ga zaredila, već je bio slaba zdravljа, ali glasovit po svojim strogim postovima i molitvama. Stigme su mu se pojavile u kapeli San Giovanni Rotondo - tad zabačenom i zapuštenom selu - 20. septembar 1918, tri dana pošto su kapucini proslavili praznik stigma sv. Franje.

Otac Pio bio je sam u kapeli i molio se. Odjednom su oni pred crkvom čuli prodoran krik. Jedan od monaha, otac Leone, potrčao je unutra i našao oca Pija u nesvesti na podu; krv je tekla iz pet mesta - ruku, nogu is leve strane grudnog koša. Narednih pedeset godina rane se, činilo se, nisu nikad zatvarale, nikad se nisu upalile, nikad prestale krvariti.

Kapucini i Vatikan brzo su reagovali. Snimljene su fotografije, dr Luigi Romanelli poslat je da pregleda oca Pija. Ukratko, njegov je izvještaj bio isti kao i mnogih koji su zaređali u toku godina - dra Fešta, dra Bignamija i drugih. Na ruci i na dlanovima bili su ožiljci, dugi gotovo dva i pol centimetra: rana kao da je prolazila skroz. Ožiljci su uvek malo po ivicama krvarili, a povremeno su se otvarali, tako da je rana jače krvarila. Jednako je bilo na nogama. Oko ivica stigma meso se, čak i pod lupom, činilo čistim, gotovo prozirnim, bez znakova oštećenja ili upale. Stigma na grudnom košu, u obliku naopako okrenutog

krsta dugog 07:30 centimetara, zadavala je svešteniku više boli od ostalih rana, jer je češće krvarila. Otac Pio ocenio je da je ponekad gubio i po šoljicu krvi.

Smatran za sveca

Kad su se vesti o stigmama proširile, otac Pio postao je gotovo smesta središte dubokog i trajnog obožavanja. Sami kapucini pažljivo su čuvali svog brata: nijedan komad odeće umrljan krvlju nije bačen, nego je sačuvan u posebnu samostansku prostoriju. Vatikan je bio krajnje sumnjičav, pa je zabranio da otac Pio do kraja života bilo što objavi ili da napušta manastir. Ovo poslednje uzrokovalo je daje reka hodočasnika dolazila k njemu, stajala u redovima čekajući ispovest, prekrivala zidove kapele ispisanim molbama za pomoć i posredništvo, stizala svakog dana u cik zore do vozeći bolesne i umiruće na kolicima u crkvu, nadajući se da će ih on blagosloviti i da će čuti njegovu službu božju.

Ubrzo su se milodari i pokloni u novcu tako nagomilali da se pored manastira mogla sagraditi velika bolnica. Pojavila se poplava napisa. Službeni biograf, otac Čarls Carti, opisao je atmosferu dugih misa u svanuće, često dužih od sat i po: »Dok se odvija služba, mnogi od prisutnih okupani su u divnom mirisu koji se širi od oca Pija. Zašto njegove mise traju tako dugo? Ne možemo reći šta se dešava u njegovoj duši, zašto tako gori od ljubavi za Hrista da na svom telu nosi utisnute svete rane. Ako je pozvan da trpi za sve nas, očito njegove patnje rastu za prinošenja svete žrtve na misi, naročito u trenutku kad Gospod naš mistično obnavlja krvavu žrtvu na Kalvariji. Čini se da je tad otac Pio preobražen tugom, a u nekim trenucima mise njegovo lice odaje znake neverovatne boli, oči su mu na rubu suza, usne se miču kao da razgovara s našim Gospodom, istinski prisutnim na oltaru od posvećenja do pričesti. «

Život

U toj atmosferi duboke pobožnosti i obožavanja nije teško zamisliti kakav je ekstremni pritisak podnosio čovjek koji je čak i u svojoj mladosti bio znan da svoje telo kažnjava postovima i duhovnim vežbama daleko više nego što to traži njegova vera.

Osim u prvim godinama pojavljivanja stigma, kasnije nisu objavljeni lekarski nalazi, otac Pio svakog se dana pojavljivao sa povezom na rukama i često u vunanim rukavicama. Prema izjavama kapucina, samo se pred kraj njegova života, u kasno leto 1968, pojava stigma prorodila. S godinama, promenile su se od malih rupica, kakve se vide na ranim fotografijama ruku što su ih snimile više crkvene vlasti, do dugačkih krsta i krvavih mrlja na kasnijim snimcima.

Otac Pio pokopan je u samostanu u kojem je proživeo svih pedeset godina otkako su se pojavile stigme. Za to se vreme zaostalo selo preobrazilo u jedno od najrazvijenijih mesta hodočašća u Evropi. Sahrani je prisustvovalo više od 100.000 ljudi; povorka je više od tri sata sa otvorenim kovčegom prolazila dva i po kilometra od crkve do samostanskog groblja. »To me podsetilo na jednu drugu sahranu o kojoj sam često čitao«, napisao je jedan sveštenik. »Godine 1226. nošeno je telo sv. Franje dva i po kilometra, od

Porziuncule do Assisija. I on je imao znamenje. Ni Assisi, ni Giovanni Rotondo nisu bila mesta bogata materijalnim stvarima, ali su oba mesta odlikovana s jednim svetim božjim čovekom. «Zaista, otac Pio je sledio liniju zanimljivih slučajeva pojavljivanja stigma.

Lousie Lateau - slučaj stigmatе

Pre više od stotinu godina, belgijska je akademija istraživala slučaj Louise Lateau, kojoj su se, u zanosu, pojavljivale na rukama Hristove rane. Akademija je djevojčinu ruku zatvorila u staklenu kuglu-cilindar, pažljivo pričvršćen oko njene ruke i zapečaćen, tako da onemogućiti korisnike bilo kakvog oštrog predmeta. Ustanovljeno je da se krv uprkos tome pojavljivala kao i pre. Do njene smrti 1883. godine, stigme su se pojavile 800 puta.

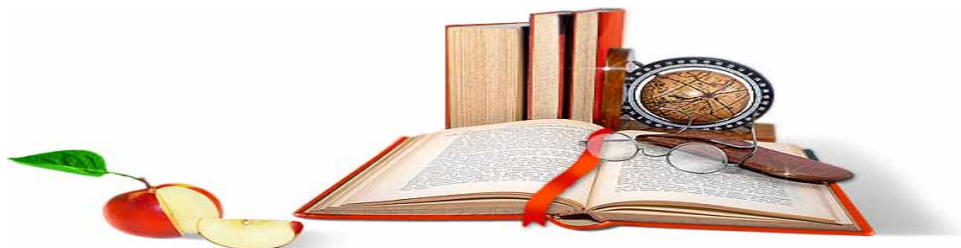
Louise je bila seljanka kojoj se ukazivala sv. Uršula, sv. Rok i drugi - manje slavni - sveci. Dok je meditirala i molila se, odjednom bi se ukočila, ili bi je spopali grčevi, sev dok se, jednog petka u aprilu, nisu pojavile stigme - na rukama, nogama i ispod leve dojke. Od tada su se redovno javljale. Svakog utorka osetila bi palež na mestima rana, koje bi kulminiralo u četvrtak uveče sa žigovima. U petak bi se onda pojavili krupni mehuri, koji bi prsnuli i prokrvarili. Louise bi tada dali svetu hostiju. Nakon toga obično bi se molila, pa onda upala u polusatni trans. Nakon toga molila bi se na kolenima. Na kraju bi se prostrla po podu, licem ka tlu, raširenih ruku, i tako ležala sat i po i više. Odjednom bi zanos popustio. Ostale bi ružičaste mrlje na koži, ali je telo inače bilo neoštećeno. I tako do sledećeg utorka.

Cloretti Robinson - slučaj stigmatе

**---- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU WWW.MATURSKI.NET ----**

BESPLATNI GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI TEKST
RAZMENA LINKOVA - RAZMENA RADOVA
RADOVI IZ SVIH OBLASTI, POWERPOINT PREZENTACIJE I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJALI.

WWW.SEMINARSKIRAD.ORG
WWW.MAGISTARSKI.COM
WWW.MATURSKIRADOVI.NET

NA NAŠIM SAJTOVIMA MOŽETE PRONAĆI SVE, BILO DA JE TO SEMINARSKI, DIPLOMSKI ILI MATURSKI RAD, POWERPOINT PREZENTACIJA I DRUGI EDUKATIVNI MATERIJAL. ZA RAZLIKU OD OSTALIH MI VAM PRUŽAMO DA POGLEDATE SVAKI RAD, NJEGOV SADRŽAJ I PRVE TRI STRANE TAKO DA MOŽETE TAČNO DA ODABERETE ONO ŠTO VAM U POTPUNOSTI ODGOVARA. U BAZI SE NALAZE GOTOVI SEMINARSKI, DIPLOMSKI I MATURSKI RADOVI KOJE MOŽETE SKINUTI I UZ NJIHOVU POMOĆ NAPRAVITI JEDINSTVEN I UNIKATAN RAD. AKO U BAZI NE NAĐETE RAD KOJI VAM JE POTREBAN, U SVAKOM MOMENTU MOŽETE NARUČITI DA VAM SE IZRADI NOVI, UNIKATAN SEMINARSKI ILI NEKI DRUGI RAD RAD NA LINKU IZRADA RADOVA. PITANJA I ODGOVORE MOŽETE DOBITI NA NAŠEM FORUMU ILI NA

maturskiradovi.net@gmail.com